

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200503
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8520200503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v rodinnoprávnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ X. H., narodená X.XX.XXXX, trvale bytom Y.Á. XX, XXX XX K., 2/ Y. H., narodená X.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, XXX XX K., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, detí rodičov, otec: W. H., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, t.č. XXX XX K. Č.. XXX, právne zastúpený JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Garbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, matka: Mgr. F. H., rodená Q., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa rozsudok č.k. 4P/40/2020-85 zo dňa 08.10.2020 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II., III., V..
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania, argumentácia strán

1. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom X. a Y. do rozvodu manželstva ich rodičov. Matka navrhovala zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a zaviazat' otca platiť na výživu maloletých detí od 02.04.2020 do budúcnosti. Návrh odôvodnila tým, že s otcom nežije v spoločnej domácnosti a otec prispieva na výživu maloletých detí len v minimálnej miere čo nepostačuje na pokrytie ich životných potrieb.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudok č.k. 4P/40/2020-85 zo dňa 08.10.2020 ako súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že

„I. Maloletá X. H., nar. X.XX.XXXX a maloletá Y. H., nar. X.X.XXXX sa z v e r u j ú do osobnej starostlivosti matky F. H., nar. XX.X.XXXX, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

II. Otec W. H., nar. XX.X.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. X. H. sumou 130 eur mesačne, na výživu mal. Y. H. sumou 100 eur mesačne, ktoré výživne je povinný platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky F. H., počnúc dňom 2.4.2020.

III. Dlžné výživné za obdobie od 2.4.2020 do 30.9.2020 v celkovej sume 772,30 eur sa otcovi maloletých detí W. H., p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur, spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

IV. V prevyšujúcej časti sa konanie z a s t a v u j e.

V. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že maloleté deti pochádzajú z manželského zväzku rodičov. Rodičia od novembra 2019 nevedú spoločnú domácnosť a dňa 08.10.2020 súd rozviedol manželstvo rodičov rozsudkom sp. zn. 2P/5/2020. Na čas po rozvode maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal platiť výživné vo výške 130.- Eur mesačne na maloletú X. a na Y. mal sumou 100.- Eur mesačne. Súd mal za preukázané, že do mája 2020 poberala matka rodičovský príspevok vo výške 370.- Eur, rodinné prídavky a od mája 2020 je zamestnaná v Základnej škole s MŠ Y. ako učiteľka s príjmom cca 800,- Eur mesačne. Má výdaje, ktoré súvisia s nákladmi na úver, inkaso, mobil, stravu, na komunálny odpad, daň z nehnuteľnosti. Má za preukázané, že otec bol do 30.04.2019 zamestnancom v B. vodárenskej prevádzkovej spoločnosti a.s. s priemerným mesačným čistým príjmom za rok 2018 v sume 674.- Eur mesačne. Pracovný pomer skončil na svoju žiadosť dohodou (čl. 57 spisu). V období od 02/2019 do 05/2019 poberal nemocenské dávky v celkovej sume 1 609,20 Eur, čo je mesačne 402,30 Eur. V období od 1.5.2019 do 31.5.2019 bol nezamestnaný, poberal dávku v nezamestnanosti v sume cca 406,40 Eur mesačne. Od 1.1.2020 je držiteľom živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva, podľa jeho tvrdenia dosahuje mesačný príjem cca 530 - 550 Eur, podľa prehľadu, ktorý predložil súd dňa 23.7.2020 v konaní o rozvod jeho priemerný mesačný príjem za prvý polrok 2020 činí 670.- Eur mesačne (spolu 4 020.- Eur). Otec detí na pojednávaní v rozvodovom konaní uviedol, že v čase keď pracoval vo vodárňach, pracoval aj s bagrom, ktorým dokázal mesačne zarobiť okolo 1000 až 1500 Eur mesačne, teda v tom čase, mohol byť jeho príjem okolo 2000.- Eur, napr. v rokoch 2017, 2018 a v roku 2019 už menej. Otec detí na tomto pojednávaní taktiež uviedol, že si nechal 20 000.- Eur, ktoré si našetril pred uzavretím manželstva. Priemerné mesačne výdaje podľa špecifikácie zo dňa 23.7.2020 doložené v rozvodovom konaní sú v sume 1 138,60 Eur. Pozostávajú z napr. apríl 2020 - strava - 200 Eur, výživné detí - 100.- Eur, súdna sankcia 100.- Eur, zdravotné poistenie 70.- Eur, PZP 120.- Eur, mobil 60.- Eur, pohonné hmoty 100.- Eur, internet 10.- Eur, mama inkaso 200.- Eur, hygienické potreby 50.- Eur (spolu 1 010.- Eur). Za mesiac máj mal výdaj na stravu 350.- Eur, ubytovanie 600.- Eur, diaľničné poplatky 40.- Eur, výživné detí 100.- Eur, súdna sankcia - 100.- Eur, súdne poplatky 210.- Eur, zdravotné poistenie 70.- Eur, mobil 94.- Eur, pohonné hmoty 200.- Eur, internet 10.- Eur, hygienické potreby, liek 50.- Eur (spolu 1824.- Eur). Otec detí na pojednávaní tvrdil, že náklady, ktoré presahujú jeho príjmu mu pomáha uhrádzať jeho matka. Súd ďalej zistil, že otec detí je držiteľom a vlastníkom nákladného prívěsu, rok výroby 1992, osobného vozidla Land Rover Range, rok výroby 2001 a Land Rover Discovery rok výroby 2006. (čl. 62 spisu). Podľa svojho tvrdenia má otec detí zdravotné problémy s nohou a chrbticou brániace mu vykonávať akúkoľvek prácu, predložil doklady, že v roku 2018 a začiatkom roka 2019 mal zdravotné problémy v oblasti členka (čl. 117-127 rozvodového spisu). Aktuálne lekárske správy nedoložil.

4. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, 5, § 25 ods. 1, 2, 3, § 25 ods. 4, § 26, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1,2,3, § 77 Zákona o rodine.

5. Stanovil výživné vo výške pre maloletú X. 130.- Eur a pre maloletú Y. 110.- Eur mesačne. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine je pri každom rozhodovaní o vyživovacej povinnosti povinného voči dieťaťu rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam. Otec detí pred súdom na pojednávaní dňa 14.9.2020 v rozvodovom konaní tvrdil, že jeho príjem je len vo výške 550.- Eur, iný príjem nemá a nie je v jeho schopnostiach platiť vyššie výživné ako 50.- Eur na jedno dieťa. Súd poukázal na dôvod rozviazania pracovného pomeru otcom dieťaťa v spoločnosti B. vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s. B., (na vlastnú žiadosť dohodou), na skutočnosť, že v tom čase okrem príjmu z pracovnej činnosti vo výške cca 674.- Eur (ktorý je vyšší ako jeho tvrdený súčasný príjem) dosahoval príjem aj z podnikateľskej činnosti cca 1000 až 1500.- Eur mesačne, čo uvádzal sám. Súd má za to, že otec mal. detí je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti voči obom mal. deťom v rozsahu 230,- Eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť.

6. Súd zároveň zaviazal otca zaplatiť dlžné výživné od 02.04.2020 do 30.09.2020 v celkovej výške 772,30 Eur, ktoré povolil splácať otcovi v pravidelných mesačných splátkach po 100.- Eur spolu s bežným výživným. Dlžné výživné v danej výške súd prvej inštancie zdôvodnil v článku 69 svojho rozhodnutia. Pri stanovení výživného prihliadol aj na kritérium osobnej starostlivosti matky, ktorá prevažným spôsobom zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to proti výrokom II. a III. podal odvolanie otec. Navrhuje napadnutý rozsudok v týchto častiach zmeniť a zaviazat' ho prispievať na výživu každého dieťaťa po 50.- Eur mesačne. Považuje napadnuté rozhodnutie v rozsahu akom ho napadá za nesprávne a nezákonné. Nesprávne podľa jeho názoru súd zistil skutočný stav veci v zmysle § 62 ods. 1 CMP. Poukazuje na to, že od januára 2020 začal pracovať ako živnostník, snažil sa získať si zamestnanie doma aj v zahraničí. Nebolo to však v dôsledku covid opatrení možné. Po návrate na Slovensko začal pracovať, mal však príjem taký aký len preukázal súdu v priebehu konania. Nemôže vykonávať ani prácu v Českej republike, ktorú získal pretože sa nevie dostať kvôli pandémie naspäť. Vzhľadom na objektívne okolnosti tak nie je schopný platiť stanovené výživné. Spolu s bežným výživným musí splácať aj dlžné výživné to, že spolu je to vo výške 330,- Eur mesačne nie je v jeho možnostiach a schopnostiach. Celkovú situáciu zvláda len s pomocou súrodencov a mami. V prípade ak sa jeho situácia zmení je ochotný prispievať na výživu maloletých detí vyššou sumou než vo výške 50.- Eur mesačne ako to navrhuje.

8. Matka podala písomné vyjadrenie k odvolaniu otca. Navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako napadnuté časti ako vecne správny. Podľa jej názoru sa otec vyhovára na aktuálnu pandemickú situáciu. Dobrovoľne ukončil pracovný pomer kde ma na dobu neurčitú v pracovnom pomere s PVPS s.r.o. Mal síce pozastavenú činnosť aj počas manželstva, ale stále vykonával zemné a výkopové práce pri ktorých nevykazoval odmenu.

9. Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny v rozsahu ako je napadnutý odvolaním.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Súd prvej inštancie vykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné na posúdenie existencie predpokladov pre stanovenie rozsahu výživného pre maloletú G.. Výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu odchyliť.

13. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu veci možno konštatovať, že stanovený rozsah výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci majúce vplyv na

stanovenie výživného na čas po rozvode manželstva. O výške výživného rozhodoval správne v súlade s ust. § 62, § 75 Zákona o rodine. Pomery oboch rodičov posudzoval dostatočne a správne. Ohľadne skutkových otázok posudzovaných súdom prvej inštancie neučinil odvolací súd odlišný skutkový záver.

14. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania otec nesúhlasí so stanovenou výškou výživného. Má za to, že nová výška výživného nezodpovedá jeho reálnym schopnostiam a možnostiam, pričom súd nevykonal dokazovanie na zistenie týchto schopností otca a jeho životnú úroveň.

15. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajú správne závery. Rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu rodičov. Okresný súd Stará Ľubovňa v konaní 2P/5/2020 rozhodol tak, že manželstvo rodičov rozviedol. Rozsudok sp. zn. 2P/5/2020 zo dňa 08.10.2020 nadobudol vo výroku o rozvode manželstva právoplatnosť dňa 05.11.2020. Maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou. Súd správne zistil ich potreby. Ide o ich základné potreby súvisiace s ošatením, obuvou, stravou, hygienickými potrebami. Maloletá X. je už žiačkou Základnej školy v M. Ľ.. Maloletá Y. navštevovala Materskú školu v M. Ľ.. Matka vyčíslila náklady na výživu maloletých detí. Tie náklady nie sú neprimerané, zodpovedajú potrebám maloletých detí. Korešpondujú so súčasnou dobou. Matka do mája 2020 poberala rodičovský príspevok v sume 370.- Eur a rodinné prídavky. Následne sa zamestnala, pracuje ako učiteľka v základnej škole s primeraným čistým príjmom 850.- Eur mesačne. U otca súd správne zistil, že bol do 30.04.2019 zamestnancom B. vodárenskej prevádzkovej spoločnosti s priemerným čistým príjmom za rok 2018 v sume 674.- Eur mesačne. Pracovný pomer ukončil dohodou v období od 01.05.2019 do 30.01.2019 bol nezamestnaným, poberal dávku v nezamestnanosti. Od 01.01.2020 sa stal držiteľom živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva a podľa jeho tvrdení mal dosahovať príjem 530 až 550.- Eur. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej prispieva na náklady súvisiace s bývaním. Súdu uviedol a súd zistil jeho výdaje.

16. K námietkam otca o nesprávnom zhodnotení jeho schopnosti a možnosti dosahovať iný príjem než deklaruje, odvolací súd udáva.

17. Súd prvej inštancie správne aplikoval princíp potenciality príjmu povinného rodiča. Vychádzal zo zistení, že k skončeniu pracovného pomeru otca s pôvodným zamestnávateľom došlo na jeho vlastnú žiadosť. Otec deklaroval pred súdom príjem z jeho podnikateľskej činnosti za rok 2020 január 530,- Eur, marec 550,- Eur a 150,- Eur v mesiaci apríl 700,- Eur, pričom predložil faktúry a pokladničné doklady s tým, že hľadá si zákazky na vykonanie daných prác.

18. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3Cdo/236/2018, tvorba právnej vety: najpravo.sk;).

19. Potencialita príjmu znamená, že je možné zhodnotiť, že povinný rodič by mal dosahovať lepšiu zárobkovú činnosť než tú, ktorú deklaroval pre rozhodné obdobie z ktorého sa má stanoviť rozsah výživného. Potencialita príjmov znamená tiež v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, kedy povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje dieťa zabezpečil, aby dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možnosti, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potencialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období.

20. Princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumaný

príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/14/2021, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najpravo.sk).

21. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Skúmajúc možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, otec deklaruje pred súdom príjem z jeho podnikateľskej činnosti len predložením faktúr za vykonané práce. Je potrebné uviesť, že v priebehu konania nepredložil povinný rodič okrem preukázania príjmov z jeho inej ako závislej činnosti aj preukázateľne spôsob ako vedie účtovníctvo, aké sú jeho účtovné záznamy. Pokiaľ by účtoval v jednoduchom účtovníctve, mal predložiť príjmy a výdaje v peňažnom denníku, prípadne uviesť prostriedky hotovosti na účtoch v bankách v účtovnom období od januára 2020. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, pokiaľ vychádzal z dôkazov, ktoré boli predložené povinným. Súd správne posúdil charakter výdajov povinného rodiča a poukázal na to, že príjmy sú o polovicu nižšie než sú jeho výdaje.

23. Súd v zmysle § 35 CMP zistil skutočný stav veci a zistil relevantné skutočnosti, ktoré boli nevyhnutné pre zistenie schopnosti a možnosti otca. Otec nenavrhoval žiadne vykonanie dôkazov z vlastnej iniciatívy na preukázanie zníženej miery jeho schopnosti a možnosti, neuviedol pred súdom relevantné dôvody, pre ktoré dosahuje príjem zo živnostenskej činnosti len v ním tvrdenej výške 550,- eur, ktorá skutočne je nízka, nedosahuje ani výšku jeho mesačných výdajov. To, že súd je povinný zisťovať skutočný stav a môže vykonávať aj iné dôkazy neznamená, že účastník nemá svoju mieru procesnej aktivity na preukázanie rozhodných a dôležitých skutočností majúce pre neho význam. Z dikcie zákona vyplýva povinnosť súdu vykonať aj také dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli, ale dôkazné bremeno má teda síce súd, ale dôležité je zdôrazniť, že v mimosporových konaniach procesná aktivita súdu nesupluje pasivitu účastníkov konania a nemôže byť vnímaná absolútne. Súd teda aktivitu supluje vtedy a v takej miere, aká je potrebná na zistenie skutočného stavu veci.

24. Súd pre zistenie skutočného stavu veci mal za rozhodné posúdenie jeho potencionálneho príjmu vychádzajúc z jeho tvrdení o dosahovanom príjme a o možnostiach a schopnostiach tento príjem dosiahnuť. Odvolací súd poukazuje, že podľa portálu <<https://www.platy.sk/platy/stavebnictvo-a-reality/strojnik>> sú príjmy strojníka v stavebníctve minimálne vo výške 816,- až do 1.774,- Eur .

25. Každá povinná osoba musí vždy, aj na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Právo na výživné je osobným právom každého dieťaťa. Dieťa má zo zákona právo na výživu. Explicitne je rodičom uložená povinnosť plniť si túto vyživovaciu povinnosť, pričom každá povinná osoba musí vždy, aj na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Dieťaťu je v zmysle zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti má byť predovšetkým dobrovoľné, motivované skutočnosťou, že jej plnenie umožňuje zabezpečiť odkázanej osobe jej relevantne odôvodnené potreby. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že Zákon o rodine kogentne upravuje právo dieťaťa na výživu a každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima, zabezpečiť jeho výživu.

26. Povinnosťou súdu pri určovaní výživného je prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní rozsahu výživného. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rasti, potreby sú zvýšené, je potrebné prihliadnuť pri stanovení výživného aj na možné scenáre rozvoja vývoja dieťaťa a podrobiť to v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Výživné znamená, že dieťa dostáva prostriedky a aj príležitosti, aby sa mohlo rozvíjať fyzicky, mentálne, duchovne, sociálnym zdravým, normálnym spôsobom, teda potreby dieťaťa pri stanovení výživného sú vnímané v najširšom slova zmysle a čo v najlepšom jeho záujme. Výživné má slúžiť na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa s cieľom zabezpečiť rozvoj dieťaťa.

27. Na strane maloletej X. a Y. nejde o nadpriemerné potreby, príjmy rodičov sú schopné pokryť náklady, ktoré maloleté deti potrebujú. Náklady na výživu detí nie sú spochybňované odvolateľom. Pri nákladoch detí je treba zahrnúť aj pomer nákladov, ktoré súvisia s bývaním, s chodom domácnosti, s poplatkami za komunálny odpad, s daňovými povinnosťami, na ktorých by sa maloleté dieťa malo podieľať rovnako.

Náklady na bývanie uspokojuje matka deťom. Výživné v sebe zahŕňa aj potreby na vzdelanie, potreby na prípravu na budúce povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, náklady zdravotnej starostlivosti, tieto náklady sú považované za primerané, ak sa hodnotí aj fyzická, duševná vyspelosť maloletého dieťaťa. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

28. Navrhované výživné zo strany otca by znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

29. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny postupom vyplývajúci z ust. § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).